

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америк; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свободи“: BERgen 4-0807 — 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERgen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

У КОНГРЕСІ ЗАПОВІДАЮТЬ БОРОТЬБУ ПРОТИ ЗМІНИ РОБІТНИЧОГО ЗАКОНУ

Вашингтон, 30 січня. — На понеділок 31 січня зголошений в конгресі законопроект для відкликання робітничого закону Тефта-Гартлі при одночасній введенні давнього Акту Вагнера з деякими поправками. Законопроект випущений під наглядом секретаря праці Мориса Дж. Тевбіна і за порозумінням з деякими робітничими провідниками. Головна ціль нового билу є усунути з робітничого законодавства заборону „замкненого заводу“, знести заборону страйків федеральних службовців і наладити заборону страйків на випадок національної koniecznosti. У новім законопроекті містяться постанови, що президент вирішує, чи справді існує національна koniecznost і тоді він оприлюднює прокламацію з домаганням, щоб страйк заставити. Водночас президент покликє до життя слідчу комісію для перевірки страйкового положення і ця комісія має скласти звіт впродовж 25 днів. Після того страйк має бути застопорений ще на п'ять днів. Що має статися опісля, бил не загрожує. Законопроект передбачує заборону несправедливих робітничих практик не тільки по стороні підприємств, але й юній і політиці Раби Рабінних Відносин віднести до суду для заборони таких практик. Там само виключає новий бил юрисдикційні страйки і другорядні бойкоту, тобто страйки для підтримки страйку в іншій діяльності, щоб приневолити підприємств до загоди.

Республіканці заздалегідь заповідають боротьбу проти нового законопроекту і виказують, що в попереднім конгресі не тільки республіканці, але й демократи голосували за законопроект Тефта-Гартлі. З Маямі, на Флориді, наспіли вісті, що Американська Федерация Праці не погодиться беззастережно підтримати бил, доки його не перестудіює. Цю заяву склав президент Вільям Грін, який проводить на радам Екзекутиві АФП. в Маямі.

ВЖЕ ГОТОВІ ПЛАНИ ДЛЯ СУСПІЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛУЖБ ТА ФАРМЕРІВ.

Вашингтон. — Домашня служба, фермерські робітники і самостійні бизнесмени, які працюють для себе, об'єднані законопроектом, який саме випрацює уряд для зголошення його в конгресі. Цим билем було б об'єднати 20,000,000 людей. Домашня служба діставала б оберпечення від своїх господарів і обі сторони платили б марками, наплиюваними в книжечці. Господаря дому збирала б у такому випадку оплати й податки від служби і відклала б їх до відповідних урядових агенцій.

ПОНАД 16,000,000 ЖІНОК ПРАЦЮЮТЬ ЗА ГРОШІ.

Вашингтон. — Майже одна третина усіх американських жінок дістають платню як робітниця, як це виявляє Жіноче Бюро при Департаменті Праці. Зі статистики виходить, що одна п'ята частина замужніх жінок працюють поза домом. В році 1946 понад 6,500 родин мали за голову родино жінку, а тепер нараховують

Білий Дім і департамент стейту аналізують „мирове проявлення“ Сталіна

Вашингтон, 30 січня. — Урядовці Білого Дому й департаменту стейту віднесили з великою обережністю до „мирового пакту“ совєтського прем'єра Йосипа Сталіна, доки не буде переведена аналіза кожного слова, оприлюдненого по радіо з Москви. Загальне враження московського проявлення таке, що воно могло бути оприлюднене радше для внутрішнього вжитку в Сове- тах ніж для закордону. На всякий випадок урядовий Вашингтон не має наміру сприйняти заяву Сталіна так, як вона оприлюднена, бо недавній підсекретар стейту Роберт Ловет заявив 20. січня, що Росія повинна дати докази широти не словами, а ділами. Загальну увагу звертають негативні слова, вжиті Сталіном у його відповіді. Предсідник сенатської комісії закордонних справ, Там Конналлі, сказав загально, що Сталінова заява „є значущим розвитком у закордонних відносинах“, бо вона „містить можливість миру й гармонії“.

Конгресмен Сол Блум, голова комісії закордонних відносин в палаті репрезентантів, висловив свій погляд запитом: „Як ми можемо відверто легковажити“ заяву Сталіна? „Коли мирна розмова стає виставлянням в нашу сторону, її не треба вбивати, а треба наперед перевірити, що то за послання“ — казав Блум. Про зустріч Сталіна з Труманом говорять, що Труман уже давно заявив, що він радо прийме Сталіна у Вашингтоні. Білий Дім виявляє, що ніхто з Москви не повідомив нічого урядово про Сталінові наміри.

РОСІЯ НЕПЕВНА СЕБЕ, КАЖЕ РЕДАКТОР „ТАЙМСА“.

Есекс, у стейті Коннектикат. — На недільному форумі в першій конгрегаційній церкві промовляв Лестер Маркел, редактор недільного видання „А. П. Таймс“, який впродовж двох останніх років дає відвідів Європу і мав нагоду студіювати відносини у всіх країнах. Коли його запитали про „мирову офензиву“ Совєтів, він сказав, що вона може походити з причин внутрішніх труднощів Росії. Зрештою він не бачить причин до зміни погляду, що війни не буде впродовж десяти років. Росія, каже Маркел, непевна себе і вона не готова до війни ні мілітарно ні психологічно. Коли б у нутрі Росії було велике недовдоволення, чойно тоді Кремль мусів би виповісти війну, щоб відвернути увагу населення. Та це небезпечна справа, бо при зударі з Америкою Росія не могла б витривати. Війна може повстати хіба припадково з огляду на такі питання, як Берлін або Триєст, казав Маркел.

ФИЛАДЕЛФІЯ З НОВОУ ДАС ПРИКЛАД ЖЕРТВЕННОСТІ

Філадельфія, 31 січня. — Місцевий Клуб Українсько-Американських Горожан при 847 Норт Френклин Стріт ухвалив вчора на своїх річних зборах вивасигнувати зі своєї каси на допомогу рятункову акцію ЗАУДАКомітету \$500. Місцевий Прогресивний Клуб ухвалив на ту саму ціль \$250. Оба Клуби закликають всі інші місцеві організації піти за їх прикладом.

БРИТАНІЯ ОФІЦІАЛЬНО ВИЗНАЛА ДЕРЖАВУ ІЗРАІЛЯ

Лондон, 30. січня. — Уряд Великої Британії вчора офіційно визнав „де факто“ державу Ізраїля. В офіційному повідомленні на цю тему говориться: „Уряд Його Королівського Величства в Об'єднаному Королівстві рішив визнати де факто уряд Ізраїля. Він сподіється влаштувати вкоротці виміну представників“. В дальшому висловлюється чимало всіляких надій і сумнівів та побоювань щодо остаточного замирення Близького Сходу. Рівночасно з Британією уряд держави Ізраїля визнали теж інші країни західно-європейського оборонного союзу. Досі державу Ізраїля визнавали вже 30 країн.

ГЛИБОКИЙ ПЕСИМІЗМ ПАПИ ЩОДО ПОЛОЖЕННЯ В СВІТІ.

Рим, 31. січня. — Папа Пій XII. заявив вчора 6,000 італійським студентам, що навіть коли б Рим зі своєю катедрою св. Петра був зрівняний зі землею, то католицька церква переживе всі знищення і руйни, бо вона є незнищима. Це твердження Папи викликало глибоке враження на італійців, бо вже сама загадка про можливість повного закінчення Римської війни викликає глибокий песимізм Папи щодо можливостей замирення в світі. Загально вважається, що Папа не бачить багато можливостей мирної розв'язки теперішніх суперечностей між Сходом і Заходом.

Західно-європейські Союзники створили „Раду Європи“

Лондон, 30. січня. — Минулої п'ятниці, дня 28. січня, зв'язані спільним оборонним союзом п'ять західно-європейських країн: Велика Британія, Франція, Бельгія, Голандія і Люксембург, рішили створити спільну „Раду Європи“, здійснюючи тим самим довголітні мрії європейських державних мужів і народів. Ця Рада складатиметься з комітету кожнихчасних урядових міністрів, що відбуватиме таємні засідання та виноситиме зоб'язуючі рішення та до докладного комітету парламентарних представників, що будуть відбувати публічні засідання. Створення „Ради Європи“ вважається одним з найважливіших фактів в історії того континенту. Це вже не є „пропозиція“ ані „рух“ за об'єднанням європейських держав, але створення „надсуверенних“ прав для об'єднаних країн. Подобиць цього історичного факту мають бути ще встановлені перманентною комісією заінтересованих країн, що кожного тижня відвідує свої наради в Лондоні. Створення Ради вважається рішальним практичним кроком для створення Сполучених Держав Європи. В офіційному комунікаті на цю тему говориться: „Розглянувши найбільш вартісну підготовчу працю, виконану в Парижі Комітетом для Студій Європейської Єдності, Рада (Дорада) Рада країн західно-європейського оборонного союзу) погодилася на встановлення Ради Європи, яка складатиметься з міністеріального комітету, що відбуватиме приватні наради, та до докладного тіла, що відбуватиме публічні наради“. В дальшому сказано, що „Рада рішача за-

СТУДЕНТИ В НЬО ЙОРКУ ВШАНУВАЛИ РІЧНИЦЮ КРУТ

Нью Йорк, 30 січня. — В річницю героїської битви Студентського Курія Січових Стріляв в обороні Києва перод большевицькою навалюю в 1918 році, Українська Студентська Громада в Нью Йорку влаштувала вчора в домі Демократичного Вечір. Свято відкриває голова Громади, Осип Шандра, а незвичайно річевий доклад на тему Крут висловив Віра Лесик. Хор „Боян“ відспівав кілька пісень, І. Слободянюк виконав відповідну деклямацію. Гимнами „Не пора“ і „Ще не вмерла Україна“ закінчено це скромне, але незвичайно гідне Свято. Члени Громади і гості були шперть вповнили залу.

ВІЙХАЛИ ДО ЄВРОПИ НОВІ СПІВРОБІТНИКИ З. У. А. Д. КОМІТЕТУ.

Нью Йорк, 30 січня. — Сьогодні кораблем „Квін Мері“ війхали до Європи Марія Парашак з Філадельфії та Юлія Веіч з Милвил, Нью Джерзі, що працюватимуть в Німеччині в європейській місії ЗАУДА Комітету. В найближчому часі має війхати туди ще дальших трьох співробітників. просити інші європейські країни до участі в переговорах для встановлення Ради Європи“.

СТАЛІН „НЕ МАЄ НІЧОГО ПРОТИ“ ЗУСТРІЧІ З ТРУМАНОМ

СОВЕТСЬКИЙ ДИКТАТОР ПРО „ГОТОВІСТЬ“ РОЗГЛЯНУТИ МОЖЛИВОСТІ СХІДНО-ЗАХІДНОГО ЗАМИРЕННЯ, СТАВИТЬ ПЕРЕДУМОВИ ПЕРЕВЕРНЕННЯ БЛОКАДИ БЕРЛІНА.

Москва, 31 січня (АП). — Совєтський диктатор Йосиф Сталін заявив вчора, що він „не має нічого проти“ зустрічі з президентом Труманом у відповідному для обох місці, для обговорення „пакту миру“ між Совєтським Союзом і Злученими Державами. Відповідаючи на чотири письмєнні запити європейського керівника Міжнародної Пресової Служби, Кінгсбері Сміта, Сталін заявив, що Совєтський Союз „був би готовий обміркувати“ проголошення спільної совєтсько-американської декларації, в якій обі країни запевнили б бажання омінати війну одна проти одної. На запит в справі розбросання совєтський диктатор виявив готовість по-робити разом з Америкою відповідні заходи для „поступового розбросання“. В справі Німеччини Сталін заявив, що „не бачить перешкод“ для перевєрнення блокади Берліна, якщо західні держави виконають дві передумови, іменню: відкинуть свою проти-блокадну та відложать справу створення західно-німецької держави, передаючи Раді закордонних міністрів чотирих великодержав повноваження цілості німецької проблеми. Сталін зложив свою заяву безпосередньо після двох інших совєтських дипломатичних заходів в справі Північно-атлантийського договору безпеки та в справі оборонних заходів Норвегії.

МОСКОВСЬКІ ОБВИНУВАЧЕННЯ ПРОТИ АМЕРИКИ І БРИТАНІЇ.

Москва, 30 січня (АП). — У зв'язку з повідомленням про останню підготовку до підписання Північно-Атлантийського Договору Везпеки, совєтське міністерство закордонних справ видало вчора офіційну заяву, обвинувачуючи Злучені Держави і Британію, що вони намагаються підкопати авторитет Об'єднаних Націй та змагають до заволодіння світом силою. В совєтській заяві говориться: „СССР мусить брати до уваги факт, що правлячі кола Злучених Держав і Великої Британії мусили взяти відвертий напрямок агресивної політики, кінцевою ціллю якого є встановлення силою англо-американського панування над світом“. В дальшому совєтське міністерство заявляє: „Для кожного ясно, що тепер виконується змова проти Об'єднаних Націй, поскільки вони — хоча тільки і в малій мірі перешкоджують та зупиняють агресорів та їх агресивну політику на викликання нової війни“. У висновку Совєти заявляють, що „з огляду на таке положення Совєтський Союз мусить більш рішуче боротися проти підкопування і підживлення Організації Об'єднаних Націй агресивними елементами та їх спільниками“.

ЗАЯВА СТАЛІНА „ПРОМІНЬ НАДІЇ“ ДЛЯ СОВЕТІВ.

Москва, 31 січня (Ройтер). — Тоді як заява Сталіна про його згідність на зустріч з президентом Труманом викликала переважно скептицизм і застереження на Заході, в самому Совєтському Союзі нарід прийняв її як „промінь нової надії на політичній горизонті“.

НІМЕЦЬКІ САБОТАЖІ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ.

Берлін, 31 січня. Видавана тут совєтами преса обвинувачує тепер німців, що вони саботують промислову відбудову в совєтській зоні. Рівночасно остерігається німців, що факт поділу Німеччини та господарської блокади між обома зонами принесе в майбутньому дальші господарські труднощі.

СОВЄТИ ТЕРОРИЗУЮТЬ НОРВЕГІЮ.

Лондон, 30 січня (АП). — Згідно з повідомленням совєтського агентства ТАСС з Осло, совєтський уряд звернувся до уряду Норвегії за висненнями в справі норвежських заходів щодо спільної скандинавської оборони, зокрема щодо норвежського бажання зв'язати свою оборону з оборонними заходами інших західно-європейських країн та Америки. В совєтському повідомленні говориться, що „совєтський уряд звернув Норвегії увагу на факт спільного кордону зі Совєтським Союзом“.

ЗАХІДНИЙ ВІДГУК НА ЗАЯВУ СТАЛІНА.

Лондон, 31 січня. — Заява Сталіна про його готовість особисто переговорювати з президентом Труманом та совєтські дипломатичні заяви в справі Північно-Атлантийського пакту і совєтська дипломатична інтервенція в Норвегії, відбилися широким відгомном в столицях західно-європейських країн та в Америці. Як йдеться про заяву Сталіна, в Лондоні і Парижі вважають, що Сталін замість мирних слів повинен спромогтися на якесь мирне діло та ділом, а не словом виявити мирні наміри Совєтського Союзу. Подібно як і у Вашингтоні, в столицях західно-європейських країн пригадують багато аналогічних випадків з дотеперішньої історії, як совєтські мирні заяви на основі зазвичай інших справ з совєтською агресивно-підірвною роботою в міжнародній політиці. Заяву Сталіна вважається радше за новий совєтський дипломатичний трюк, що навард чи тепер потрапить змилити західних політиків щодо справжніх совєтських цілей. Вітаючи саму совєтську заяву, як таку, західні союзники воліли б, щоб і Совєти піддержали відразу відповідними ділами і тоді теж можна б з ними говорити. Як йдеться про совєтське становище до Північно-Атлантийського оборонного союзу, в Лондоні, Парижі і Вашингтоні та інших західних столицях підкреслюють, що це становище не має жадного впливу на дальші заходи для остаточного оформлення та завершення цього важливого оборонного кроку західних країн.

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Ha pik	\$7.00	One year	\$7.00
Ha pik roku	\$3.75	Six months	\$3.75
Ha tri misia	\$2.00	Three months	\$2.00
B Джерсі Сіті і закордонно:			
Ha pik	\$10.00	One year	\$10.00
Ha pik roku	\$5.25	Six months	\$5.25
Ha tri misia	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською Частинкою):			
Ha pik	\$2.50	One year	\$2.50
Ha pik roku	\$1.50	Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-5832.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "СВОВОДА," Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЯК ЗМІНИТИ РОБІТНИЧІ ЗАКОНИ?

Редакції одержали відозву Джералд Електрик Компані, однієї з найбільших американських бізнесових корпорацій, затитуловану „Як Ви поправили б наші робітничі закони?“ Ця відозва є звернення до 200 тисяч робітників цієї компанії з проханням, щоб кожний з них висловив свою думку на поставлені у відозві 18 питань та вислав відповіді прямо до свого конгресмена в Вашингтоні. На кожне з тих питань треба відповісти „так“ або „ні“. Питання обіймають проблеми, за які іде спір між підприємцями і робітничими юніями.

Джералд Електрик Компані, як виглядає, виходить із цього задоволення, що загальне робітництво не визнається добре на політиці юнійних босів, а навіть часто не має спроможності рішати у таких важких справах, чи страйкувати. Компанія є теж тої думки, що коли б робітництво знало добре, про що йдеться підприємцями у багатьох робітничих спорах, то не пішло б за агітацією юнійних босів.

Не треба вірити в „ангельські“ мотиви Джералд Електрик Компані, але й не треба її кроку легковажити. Треба розумно поступити і тим доказати, що робітництво свідоме своєї відповідальності і вважає себе рівним партнером у господарстві країни, в змаганні до добробуту та покращання американського способу життя. Відозва цього підприємства хоче допомогти усунути насильство, страх, ненависть та незнання з відносин між робітниками і управу підприємств. Це певне, що ці речі можна усунути або хоч злегка зменшити шляхом відповідного робітничого законодавства.

Згода і мирна співпраця є побажання з боку усіх робітників, підприємств та громадянства. Тому всі ці три чинники повинні впливати, щоб з полагоди цієї проблеми в конгресі виключити партійництво, класові інтереси. Американський нарід є проти монополій і робітничого визиску, але є теж проти диктатури юнійних босів, проти страйків, на які загальне робітництво не має не раз найменшого впливу. Теперішній конгрес можна назвати „робітничим“. Президент Труман виявив уже стільки відкритості робітництву за попередні президентських виборів, що немає найменшого сумніву щодо його робітничих симпатій. Тому саме, що так є, треба загалом робітництва допомогти своїм голосом до ухвалення в новім конгресі добрих змін робітничих законів, такої, яка не йшла б на руку пропагаторам класової боротьби в Америці, а була висловом американського способу думання і діяння: співпраці й обопального порозуміння. Якраз питання, які зібрано у відозві Джералд Електрик Компані, дають змогу робітництву висказати свою думку в різних важких справах, які зв'язуються з дотеперішнім робітничим законом Тейта-Гартлі, над зміною якого зачнуться незабаром дебати в конгресі.

Для кращого ознайомлення загально нашого робітництва з тими питаннями, передаємо цей квестіонар на іншим місці, щоб кожний з нас міг сам переконатися про його важкість, а теж подав і свою думку своєму конгресменові в цій справі.

Живемо в дуже важких і складних часах, які потребують сильної Америки з здоровим суспільним устроєм. Цей устрій не буде здоровим, коли не буде вирішене розумно й справедливо відношення між організованим робітництвом і управами підприємств.

„Двопартійна“ закордонна політика

Голосне перед виборами питання двопартійної американської політики в закордонних справах майже цілком притихло після оприлюднення вислідів виборів. Цю справу порушив наново шойно секретар стейту Дін Дж. Ачесон під час своєї першої пресової конференції, коли то він згадав, що має готовий на черк Північно-Атлантичного Оборонного Пакту і предявлять його сенатові на весну. Він згадав, що буде далі держатись двопартійної політики і в тій цілі відбуде конференцію з визначними республіканськими представниками, сенатором Артуром Г. Ванденбергом та Джаном Фостером Долесом, який був головним дорадником губ. Тамеса Е. Дюї під час його кандидатури на президента.

Коли йдеться про дійсність, то закордонна політика Америки не є під кожним оглядом „обопартійна“, як це загалом говориться. Вона радше є безпартійна, без огляду на це, хто нею керує. Про це заговорив Волтер Липман в республіканській газеті Нью Йорк Геральд Трибюн. Він приходить до висновку, що двопартійна політика вимагає відповідальності обидвох партій перед конгресом і перед населенням. На підставі конституції за всю політику є відповідальний уряд, тобто його виконавча ділянка з президентом на чолі, а тільки за такі справи, які є прерогативою сенату, відповідає сенат. Вийшовши з такого задоволення, Липман приходить до висновку, що як у попередній каденції, так і в теперішній президент Труман був і є відповідальний за закордонну політику без огляду на партійний уклад сил в конгресі.

Голова делегації до О.Д. Джан Фостер Долес, після свого повороту з Парижа помітив у газетях свої міркування в справі двопартійності в закордонній політиці і його погляди не дуже відбігають від поглядів Липмана. Він тільки приписує Республіканській партії ініціативу в деяких закордонних справах і на цій підставі він твердить, що закордонна політика є двопартійна. Він заперечує, наче б президент задалегідь порозумівся з партією опозиції про напрямки в закордонних справах, бо президент має право ініціативи в конгресі. Бувало в минулому конгресі — виявляв Долес — що президент повідомив провідних членів Республіканської партії, що він має готовий якийсь

законопроект, а це мало таке значення, що республіканці мали нагоду наперед порозумітися, яке становище їм зайняти в одній чи другій справі. З такої поведінки президента Долес приходить до висновку, що в практиці не було двопартійного попереднього порозуміння, а коли була яка „двопартійна“ політика, то вона проявлялася в одвертій дебати в конгресі в таких справах, як План Маршала, допомога Греції й Туреччині чи в справах Південної Америки, коли то республіканці подавали свої конструктивні ідеї. Наскільки йде про сенатора Ванденберга, то він, як голова сенатської комісії закордонних справ, самий мав обов'язок впливати на напрям американської політики.

Єдиним виїмком, коли справді американська закордонна політика була двопартійною — думає Долес — був короткий передвиборчий період, коли то панувало загальне переконання, що Республіканська партія вийде переможно з своїм кандидатом на президента і негайно потім перебере на себе відповідальність за долю Америки. В тому часі Долес перебував у Парижі як американський делегат до О.Д. і там мав нагоду відчувати це в практиці. Тоді відвідували його чужинні амбасадори й міністри закордонних справ яких 15-20 держав. Вони хотіли наперед впевнитися, яка буде закордонна політика Злучених Держав на випадок, якби президентом став губ. Тамес Дюї.

Долес каже, що він був тоді в такому положенні, що міг запевнити чужинних представників, що не буде зміни в закордонній політиці і як прикладі таких справ згадував допомогу Греції, Туреччині, будову Європи й ін. Чужинні представники дуже радо приймали це до відома, бо на підставі таких вістей могли скласти свої програми.

З поглядів та інформації Долеса можна тільки прийти до висновку, що досвідчені політики вже добре визнаються в американській „двопартійній“ закордонній політиці.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМ САМИМ СТАВЛЯЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ МАЕТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Микола Чубатий.

Патріарх „Другого Риму“ проти патріарха „Третього Риму“

В неділю дня 24 січня б. р. архієпископ американських греків Атанасіос, призначений царгородським патріархом, відлетів літаком покійного президента Рузвельта „Ди Секрет Кав“ до Істамбулу, щоб там обняти престол царгородських патріархів. Його призначення патріархом Константинополя, нового, себто „Другого Риму“, має глибоке політичне значення у сучасному напруженні між сходом та заходом. Свідчить про це не тільки історія усунення з патріаршого престолу його попередника Максимоса, людини зглядно молодого та в силі віку, але також прихильне відношення до нового патріарха Атанасіоса не тільки американської публічної опінії, але також британського та турецького урядів, не менше заінтересованих, щоб на Фанарі в Істамбулі засіла людина певна, не зазираючи до „Третього Риму“, до Москви.

Відомо, що усунення його попередника з престолу завдяки натискові турецької влади сталося з причини московської політики бувшого патріарха Максимоса.

На ділі бувший патріарх Максимос робив це, що робили теж єрархи англійської церкви, що у свій час теж шукали добросусідських взаємин з московським патріархом-ставленником Сталіна в медових місяцях альянсько-советської приязні. Однак політичне відношення між альянтами та Кремлем загострилося і жертвою його впаде необачний резидент Фанару, патріарх Максимос. Турецький уряд, смертельно загрозений Москвою, не бажав собі, щоб над самими морськими проливами, за які йде колотечка з Москвою, сидів політично непевний патріарх, релігійний провідник турецьких греків. Так і Максимос мусів уступити і зробити місце американцеві. Відомо ж, що на американській допомозі та підтримці вся нація турецького уряду, що Босфор — Дарданелі разом з Істамбулом не опиняться в руках Москви.

Та обставини, серед яких відбулося призначення Атанасіоса патріархом Константинополя, вказують на щось більше. Новий патріарх не тільки поведе політику на сто відсотків прихильну Туреччині та західним альянтам, що він зрештою в одному інтерв'ю виразно заявив, але теж буде змонтовувати розбитки православного світу поза обсягом московських пливів та проти-поставити його московському патріарху. Іншими словами, патріарх Атанасіос поста-

вить проти централізованого православного світу, кермуваного Московією, другим православним світом, куди слабший, однак так само централізований, керований Царгородом.

Це плян незвичайно амбітний, маючи на увазі дотеперішню слабкість царгородського патріарха. Та нині він має поперстят проти московських політичних чинників, як це видно з тої реклами, що її дстав новий царгородський патріарх з нагоди свого поставлення на царгородський престол. Преса заговорила про юрисдикцію нового патріарха над 125 мільйонами вірних, хоч реальна юрисдикція царгородського патріарха перед війною вносила ледви один відсоток того числа. Заговорилось, що царгородський патріарх це „Свята Столиця“ православного сходу, порівнюючи її з Ватиканом.

На ділі структура православної церкви ніколи не була централізованою. Догматичною засадою православної церкви — противно як католицької — є, що немає голови Церкви Христової на землі, бо Головою Церкви є сам Христос. На землі є тільки начальники церков національних (державних). Є їх стільки, скільки є в кожних історичних часах націй. Релігійні провідники національних церков зуться митрополитами, а деякі патріархами.

Від перших віків християнства великий авторитет здобули собі чотири найстарші патріархи: римська, антиохійська, александрийська та ерусалимська. П'ята царгородська патріархія появилася пізніше від тих чотирьох. На друге місце по римській вибивається вона шойно в першій половині п'ятого століття. Значення царгородського патріархату росло й мало, в міру зросту, а згодом упадку, східно-римського, себто візантійського царства.

Саме на підлозі іншої науки про Христову Церкву на заході та іншої ролі першого, себто римського патріарха, римського папи, прийшло до розділу церков на східно та західно. Цей розділ довершився остаточно за царгородського патріарха Михайла Керуларія 1054 року. На заході приймали догматичну засаду, що дійсним головою Христової Церкви на землі є поручення Христа є наслідник Св. Петра, римський папа.

В міру того як під ударом арабських завоювань на сході старі східні патріархи, погративши вірних сходили до маловажного, майже тільки історичного значення, царго-

родський патріарх слав підносити претенсії до рівності, а згодом навіть вишости понад першим, ромським патріархом. Міг це робити, бо в тих часах східно-римська держава була наймогутнішою в християнським світі, а сам Константинополь царі переізвили навіть Новим (Другим) Римом. В слід за тим й царгородський патріарх став себе титулувати патріархом Нового Риму та екуменічним, себто вселенським патріархом.

Саме в часі тогочасного візантійського патріарха за першештво над римським появилася на сході Європи старо-українська держава, відома під назвою Руси. Ще перед осточним розділом церкви східної та західної вона (988) стала християнською, побільшючи свою церковну митрополитальну територію з 61 епархіями на східну Європу. Не диво проте, що за таку величезну новохристиянізовану націю розгорнувся спір між римським та константинопольським патріархами вже від перших десятих літ церковного розділу (1054).

Значення царгородського патріарха стало меркнути з упадком східно-римського, себто візантійського царства (1451). Він увійшов в повну залежність від турецької влади саме в той час, як на руїнах старо-української держави, України - Руси, вироста Москва. Вона, проголосивши себе спадкоємцем церковного митрополита упавшого Константинополя, Другого Риму, стала себе вважати за Третій Рим. Ідучи по лінії тих церковних амбіцій, Москва прямує до зрівняння на церковному полі з Константинополем через створення нового московського патріархату, що й сталося за згодою самого царгородського патріарха 1589 року. Таким чином вже давніше унезалежнена від Царгороду московська церква ще й гідністю патріарха зрівнялася з царгородською та вийшла вповні з-під її юрисдикції.

Церковна політика Москви тепер покривається вповні з імперіальною політикою російської держави, тому по прилученні України до Московщини й українська православна церква входить в залежність від московського патріархату (1686). Ми нині свідками як московський патріархат, користуючись з советської експансії, централізує під своєю владою національні церкви — болгарську, румунську, югославську — створюючи „Московську Святу Столицю“ під опікою Сталіна, яка, як проголошено на зїзді в Москві в літі минулого року, є „єдиною православною Церквою Христа та вірним викладачем Христової науки“.

(Докінчення на стор. 3-тій)

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

— Ех, Ольго! Не розумієш ти життя. Марудш. Не хочеш бачити світу. Марнуєш свої таланти. А ти могла б мати гроші, багатство, бути панєю... Ось, бач, і я вже почав...
— Говори. Я люблю, коли люди думають...
— Я ще більше люблю, коли вони діють...
— Що я можу сказати...
— Не вимагаю від тебе багато, — і він притиснув Ольгу до себе. Вона відхилилась назад.
— Дивись, Степане, яка ніч... Он там біжить поїзд...
— Ніч, як ніч, а поїзд я вже бачу не перший раз. Хочу бачити краще тебе... — і він знов притиснув її до себе.

— Ти почекай... — і вона відхилилась назад.
— Немає часу чекати. Час тікає. Що нам буде, коли пропустимо момент?
— Авто бігло, минало село, відїжджало знов у темний простір. Роговий згасив світло. Ольга підняла руку, і світло загорілось знов. — Хочу тебе бачити, — казала вона.
— Ти ж любиш ніч... Що-йно сказала, що любиш ніч...
— Люблю там... За вікном... Як вона біжить...
— Ніч не бігає... Бігають телята по пасовиську...
— Ольга засміялась. Роговий вдоволюється. Він знов притиснув Ольгу і на цей раз міцніше...

— То ж ми ще, Степане, не домовились до кінця. А ти вже нетерпеливий. Ти мусиш мені показати, скільки маєш грошей, де мешкаєш, що купиш...
— Ольга сміялась, авто бігло, наближалось Буштиню...
— Кримський лежав на своїй каналі, вткнувши обличчя в її кут. Чорне його волосся розсипалось. Заболочені ляковані черевки стирчали дотори. Чайник довго кипів, у грубій вигоріло, вогонь згас, і з вікна почало тягнути холодком.

Товариство Зеленої Канали.
Гамір, легка безжурність і сміх. Різномовна молодь заповнює хідники. І чим нижче сідає над Копанею сонце, тим тяжче проїти таким хідником. Кожний день націлює на парканах нові плякати. Концерт. Вистава Нової Сцени. Відчуття „Говерлі“. Кабарет, бар, танець. У Слов'янському домі цілий день брячить розбите піанно, і то викрикують, то затихають мішані голоси. Соро-

чинський Ярмарок. Лев з Абесіні. Отаман Хмара. Молодий Селегій завзято диригує оркестрою з кількох випадкових музик.

Люди сходять з гір і повертаються назад. Вузько, тісно, неохайно, нечисто. Здається, це театр, а навкруги дешеві паперові лаштунки.

Вулиця Коменського нічим особливим не відзначається. Будинки кожний окремо, хідники з калюжами. Поляпані стіни і ворота з фірткою на право.

Будинки під шісткою подібні до решти. Дві вікні і ворота. Фіртка уводить на подвір'я з ганком і дровитною та дерев'яною криницею з ключком. Універсальний Димкевич з Січової Гостиниці двері 20 виписав стилізованим стародруком: „Редакція і Адміністрація літературно-мистецького місячника „Говерля“. Під тим: „Мистецька Громада „Говерля“.“

Сірі, обділі від часу і по-

годи подвійні двері просто з подвір'я уводять до кімнати. Там стіл, папери, папірці, листи з усіх столиць Європи, рукописи і плякати. Параван з білого паперу відділяє кут, де стоїть цитринової барви ліжко і, нарешті, велика, просто, укрита старим, добрим плюшем зебра з химерними розводами канапа.

Канапа. Приваба і магнет, що дає спокій і відпочинок багатьом страждучим та полоненим. На ній не тільки вигідно сидіти. Почуття тепла, м'якості, певності змішується на ній з почуттям своєрідного добробуту. Кожний, що на ній лежить, задерши ноги на м'яке поруччя, може спокійно та поблажливо дивитись з висоти блаженства на які хочете карколомні події світу.

За володіння канапою йде беззавгавна боротьба. Вперта й неухильна. Перше місце належить Кузеві. Той насолоджується її благами від одинадцяти вечора, до восьмої-дев'я-

тої ранку. Більше він не сміє вимагати від долі. По Кузеві перше місце достойно і справедливо належить Зорині. Рівно о четвертій спокійно і величю входить він до „Говерлі“, певний, що в цей час затишли всі машинки, замовляли шелести паперів і зелена канапа урочисто вілна. Кузь в цей час бігає по друкарнях та урядях. Все лежить не на своєму місці. „Діло“, „Новий Час“, „Вістник“, „Новий Шлях“, „Українське Солово“, „Нова Зоря“. Все це розкидане по канапі, і все ніби чекає дотику рук Зорина.

Старанно і обережно він все це збирає за виныткою „Новой Зорі“. Цю останню двома пальчиками, ніби це щось дуже тонке, він уважно кладе на кінці канапи. Потім він повільно переходить у поземне становище з розрахунком, що заболочені черевки попадають точно в обійми „Новой Зорі“. В такому стані людина чується безпечно. В кімнаті о-

бережно темніє. Очі плющать. На грудях ювини з усього світу. За вікном, бурчить старе авто, що належить Українській Народній Центральній Раді. Сонце може тепер зупинити свій похід. Хай прийде вічність... І коли б ще влхнути в рот порядну цигарку — рай осягнуто.

Темнота настирливо гусне. І не важко. Якраз у темряві, коли зникає простір, найкраще злипаються очі, що за свого життя надивились чимало. Коли б ще закрити думку, зачистити її на деякий час у мозковий коробці, тоді можна б бути переконаним, що місце за людиною закріплене назавжди...

(Дальше буде).

ЯКЩО ВАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛО ПОВНЕ ТА МОДЕРНЕ, А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКО ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ

Чи однаково гнітять большевицький режим усі народи ССРСР?

Реакційна націоналістична російська пропаганда всіма способами старається довести, що ні України, ні українського народу, ні української мови „не було, немає і бути не може“. Все це, мовляв, „видумка ворогів Росії“, а українці — це „алочинці, розбійники тощо“. На цю тему, окрім газетної писанини, видано за останній час аж кілька україножерних книжок, з яких до рук нам потрапили такі: 1) Ігор Бутенко, — „Что должен знать каждый об украинцах“, Мюнхен, 1948, 2) А. М. Волконский, — „Историческая правда и украинская пропаганда“, Мюнхен, 1947, 3) С. Раневский, — „Украинская автокефальная церковь“, Джорданвилл, Н. Я., 1948. Розуміюча частина російської еміграції шукає одначе нових методів боротьби з українцями. Ця ліберальніша частина, побачивши, що боротися самими інсинуаціями, брехнею й безупинним твердженням „не було, нет і быть не может“ трохи замало, кинулися шукати ще й інших „логічних“ доказів. Вона вже не заперечує самого існування українського народу та української мови, а старається довести лише, що Україна не може жити самостійно, бо вона, мовляв, не землі статі економічно незалежною. Дарма, що самостійно може існувати. Фінляндія, Швеція, Норвегія, Швейцарія тощо, які, до речі, всі разом мають менше людності ніж одна Україна, а Україна — не може і кришка! Крім того, доводять, що власне, немає й підстав боротися українцям за самостійність. Бо, мовляв, зараз важко українцям так само, як і росіянам, усіх їх однаково гнітять большевизм. Тому, мовляв, треба боротися за зміну большевицького режиму, а жити й далі разом.

Розбиттю цього твердження, що московська большевицька влада однаково гнітять усі народи ССРСР, а в тому числі й московський, присвячена вже згадувана нами раніше книжка проф. Роберта Паклена — „Біла книга. Національна й соціальна політика Советів на службі московському імперіалізму“. Ця книга масою фактів доводить, що всі народи ССРСР, крім самого московського, перебувають під страшним гнітом і визиском, як з погляду економічного, так і з погляду культурно-національного, і що вся політична система ССРСР спрямована на те, щоб закріпити упривілейоване й керівне становище московського народу в державі. До цієї книги ми й одсилаємо читачів.

Ось перед нами щойно виданий російський квартальник „Грани“ ч. 4 за 1948 р., що його видає російське ж видавництво „Посев“. В ньому вміщено роман: **Сергей Максимов — „Денис Бушуев“**, який змальовує життя в ССРСР перед Другою світовою війною, саме в той час, коли Україна вмирала від штучного створеного-московською большевицькою владою голоду. Ми не маємо на думці розглядати тут цей роман, а хочемо звернути увагу нашого читача лише на деякі думки й цікаві для нас ствердження автора цього твору.

Сергей Максимов, автор роману „Денис Бушуев“, безперечно людина культурна і безсумнівний російський патріот. Про це говорять ті думки і ті твердження, що їх він вкладає в уста своїх героїв. Осб, наприклад, в розділі VIII. Общественный немец Квиринг каже (подаю, звичайно, в перекладі): „...ви, росіяни, відіграєте якусь величезну й відповідальну роль в історії“...

Як бачимо, це стара пісня про місіянстичну роль росіян. А в розд. XVII. архітект Беллечкий в розмові з своїм приятелем кінооператором говорить:

„Ми, росіяни, від природи талановиті люди; у нас є сотні імен, котрим немає рівних в світі. А ці люди часто-густо творили в становищі не багатого кращого, а іноді й гіршого за наше...“

Минулого року я бачив в журналі „Літературна рибка“ по дереву. Потрясаючі роботи! А живе чорт зна як! А — різьбярить!...“

Отже, немає підстав запідозрювати автора у ворожості до Росії, до російського народу, до російської культури. І цікаво, що цей саме російський патріот розбиває легенду про те, що деспотичний тоталітарний советський режим однаково гнітять всі народи ССРСР. Так, він дійсно гнітять усі народи, а в тому числі й московський народ, але московський народ все ж є упривілейований серед інших мешканців „Тюрин Народів“, як це було й за царських часів. (Адже ж не даремно тоді Леся Українка написала на цю тему поему „В домі роботи, в країні неволі“). Особливо ж в упривілейованому стані перебуває російська інтелігенція, яка є, за словами автора згаданого роману, „головним гвинтиком большевицької пропаганди“. Ось що про це говорить Сер. Максимов устами того ж Беллечкого (розд. XVIII):

„Багаті і бідні у нашій країні (в ССРСР) не передбачаються, хоча насправді є ті, й другі. Вірніше — всі злидарі: одні — матеріально, інші — духовно. Нас з вами розділяють духовно, але замість того дали деякі переваги у матеріальному становищі. Хоч це й гидко, але ми з вами — представники нової советської аристократії. Я кажу — „ми“, маючи на увазі не тільки мене й вас, а всіх більше чи менше помітних письменників, поетів, композиторів, архітектів, артистів, режисерів, художників, скульпторів — одно слово тих, хто має будь-яке відношення до мистецтва, а мистецтво, в перекладі на большевицьку мову — означає пропаганду. Отож, ми, ця нова аристократія, ми один з головних гвинтиків большевицької машини. Ми, якщо хочете, оформлюємо в гарні рямці большевицький світогляд. Інша справа, чого я зараз не хочу торкатися — злочин це з нашого боку чи ні. Я гадаю, що і мені й вам це ясно. Уряд прекрасно розуміє, яку велетенську роль ми відіграємо і, розділяючи нас духовно, всіляко підтримує матеріально. Гляньте: навкруги злидні. Україна вмирає від голоду. Ми ж з вами п'ємо чай з варенням, на столі у нас білий хліб, масло, сир, періжки... Ми маємо літніща і власні автомобілі і, звернувши на це увагу, ми ж не паритимемо!...“

Отже, навіть самі росіяни, в яких совість не почорніла ще так, як у всіх отих Волконських, Бутенків, Раневських тощо, змушені признатися, що в той час, як Україна, пограбована збройною рукою московських большевицьких, вмирала, в той час, як простори її були завалені мільйонами трупів в наслідок штучного створеного московською владою голоду, у самих Росії... пили чай з варенням, а на столах можна було бачити білий хліб, масло, сир, пірижки...

мов устами того ж Беллечкого (розд. XVIII):

„Багаті і бідні у нашій країні (в ССРСР) не передбачаються, хоча насправді є ті, й другі. Вірніше — всі злидарі: одні — матеріально, інші — духовно. Нас з вами розділяють духовно, але замість того дали деякі переваги у матеріальному становищі. Хоч це й гидко, але ми з вами — представники нової советської аристократії. Я кажу — „ми“, маючи на увазі не тільки мене й вас, а всіх більше чи менше помітних письменників, поетів, композиторів, архітектів, артистів, режисерів, художників, скульпторів — одно слово тих, хто має будь-яке відношення до мистецтва, а мистецтво, в перекладі на большевицьку мову — означає пропаганду. Отож, ми, ця нова аристократія, ми один з головних гвинтиків большевицької машини. Ми, якщо хочете, оформлюємо в гарні рямці большевицький світогляд. Інша справа, чого я зараз не хочу торкатися — злочин це з нашого боку чи ні. Я гадаю, що і мені й вам це ясно. Уряд прекрасно розуміє, яку велетенську роль ми відіграємо і, розділяючи нас духовно, всіляко підтримує матеріально. Гляньте: навкруги злидні. Україна вмирає від голоду. Ми ж з вами п'ємо чай з варенням, на столі у нас білий хліб, масло, сир, періжки... Ми маємо літніща і власні автомобілі і, звернувши на це увагу, ми ж не паритимемо!...“

-РО-І-

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Український Демократичний Клуб в Гемтремк, Миш., пересилає свої місячні вклади на працю Українського Конгресового Комітету за останніх п'ять місяців по \$25, разом \$125, а теж і жертву від членів в сумі \$68.55. Це на річних зборах Українського Демократичного Клубу передсідник Еміліан Заблоцький вівзав членів Клубу зложити від себе жертву на працю Українського Конгресового Комітету з нагоди Різдва Христового. Члени послухали зазову свого передсідника і зложили суму \$68.55. Отже разом переслано суму \$193.55.

Зложили: Еміліан Заблоцький \$8; по \$2: Іван Костюк, Павло Баворовський, Михайло Бабій, Василь Холевка, Богдан Демчина, Дмитро Гульчеський, Василь Крупка, Іван Целюх, Василь Оліник, Теодор

Як Ви поправили б наші робітничі закони?

(Квєстїонар, розісланий робітникам Джєнерєл Електрїк Компанї).

1. Чи вірите, що робітничі закони повинні, назагал, зберігати право робітника до страйку? — так — ні
2. Чи вірите, що робітничі закони повинні давати президентів Злучених Держав право через законні суди відволікти страйк, який спричинив би стан крайової konieczности, з загрозою здоров'я й безпечности цілої країни? — так — ні
3. Коли два або більше юній борються між собою за те, хто має виконати якусь роботу, або хто має бути представником робітництва; і коли викликано страйк на те, щоб приневолити підприємця віддати роботу членам однієї юнії — то це є „юрисдикційний страйк“. Чи робітничі закони повинні заборонити такі страйки? — так — ні
4. Чи робітничі закони повинні заборонити другорядні бойкоти — тобто там, де нема страйку, недопустити до шкоди для підприємця й наємців, яку могла б нанести юнія тим, що хоче застрашити іншого підприємця, який має в себе непорозуміння з робітниками? — так — ні
5. Чи робітничі закони повинні містити точку, що підприємець не може відтягати від платні юнійних вкладок або розметів, хіба що робітник дасть особисто свою згоду на те? — так — ні
6. Чи вірите, що робітничі закони повинні дбати, щоб як підприємці так і юнії мали обов'язок вести переговори в добрій вірі? — так — ні
7. Чи робітничі закони повинні примусити робітників так і підприємців, щоб вони висловлювали свої погляди на робітничі відносини — очевидно під застерогою, що такі погляди чи аргументи або опії не є обіцяною підкупства або погрозою відплати? — так — ні
8. Чи робітничі закони повинні охороняти робітника від несправедливої поведінки з боку юній так і з боку урядовців компаній, щоб скла-

ЩО ОЗНАЧАЄ ІХ УСМІХ? — Перед нами президент Гері С. Труман та віце-президент Албен В. Барклі. Іхні усміх має означити для американців і світу: Мир, достаток і свобода. Так собі це толкують і ніхто не буде спорити, чи це толкування правильне, коли тільки воно здійснилось.

СВІТОВІ РОЗШУКИ ЗА УРАНОМ

За сто років після знайдення золота в Каліфорнії, провадяться світові розшуки за іншим дорогим металом — за ураном, що є головним джерелом атомової енергії. Подібно до „золотого руху“ в Каліфорнії в 1849 році, так і теперішні пошукування за ураном відкривають ще не розвинені території та відроджують життя в покинутих містах, містечках, які колись славилися своїми копальнями, як в Злучених Державах так і в інших країнах.

Дослідники сучасної, атомової доби Іздять як окремі, незалежні особи і як технічні державні урядники. Іздять не так як колись шукачі золота — на мулах — але на автах, „джіпах“. Шукають за тим новим металом не сокирами, ситами, а науковими пристроями Гейгера, які відмічують присутність атомової радіації, але захоплюються так само, як і колись шукачі золота.

Великі запаси руди, з якої добувається уран, є в бельгійським Конго та в Канаді, в районі озера Грейт Бер, звідки постачалася руда для спроби виробу першої атомової бомби. Ці джерела все ще вважаються найбільшими джерелами урану в світі. Часто говорять також про копальні в Яхимо-ві, в Чехословаччині, про нові джерела руди в Колорадо, Юта, в Нью Мексико, в Аризоні та про величезні джерела руди в Аркенсо, але в якій є мало урану.

Недавно знайдено в Злучених Державах, на східній частині Скелястих Гір, біля міста Болдер, в стейті Колорадо, багате джерело руди з ураном. Стаття в журналі Лук, пишущий про це відкриття, нагадує, що руда, з якої Куріє здобув перший рад, походила з копальні саме з цього району.

Уран знайдено в Каліфорнії, в Алясці, в Бритійській Колумбії, в Манітобі, Онтеріо та Саскачевані, в Південній Америці в Масамабіку. З європейських країн, які мають уран, згадуються Норвегія, Мадярьщина, Данія, Швеція, Франція, Болгарія, Іспанія та Англія.

В Південній Америці, Мексику, Аргентину, Чиле та Бразилі мають уранову руду. В Азії особливу увагу звертають на себе Китай та Бурма. Хоч мало що відомо про запаси урану в Росії, проте деякі вістки з 1948 року вказують на те, що здобувається уран в копальнях Советської зони в Німеччині та правдоподібно в Уральських Горах, в Північно-західній Росії та в Центральній Азії.

Національний Географічний Журнал, який пише про сучасні світові розшуки за ураном, вказує на суперечности, які виникають докола справи здобування урану. Хоч уранової руди є багато, проте самий

уран вважається таким рідким як і золото. Його дуже важко здобути; а в чистій формі тільки одна частина з 140 є того роду, що може бути вжита на здобуття казкової атомової енергії.

З міркувань військової безпеки держави не подають відомостей про здобуття та використання урану, хоч нераз згадують про важні відкриття, які колись славилися великі наслідки. Уряди дають значні нагороди та різні привілеї тим, хто знайде високої якості руду з ураном, але в той самий час тримають гостру контролю.

Загальна Рада.

ПАТРІАРХ „ДРУГОГО РИМУ“ ПРОТИ ПАТРІАРХА „ТРЕТЬОГО РИМУ“

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Новий царгородський патріарх Атанасіос мав би наново підняти амбіції Другого Риму, стати теж православним „Святою Столицею“, з духовним проводом над 125 мільйонами вірних. Та як це досягнути, коли на сторожі централізованої сталінсько-московської церкви стоїть червона армія та сотні тисяч советської поліції!

Поза обсягом советської влади лишилося вже небагато православних, біля 8 мільйонів в Греції, та не цілих два мільйони на Близькій сході, де сягають впливи аліантів. Це мав би бути терен поширення влади нового царгородського патріарха, який ледви чи це опанує, бо нечисельні вірними, але важні своїми старими церковними традиціями патріархи, антиохійський, ерусалимський та александрійський, такі гравітують скорше до потужного патріарха „Третього Риму“ ніж слабосилоного „Другого Риму“. Це показала їх остання участь в зїзді в Москві в 1948 році та церковні здобутки „Третього Риму“ в Палестині.

Остає ще православна церква в Америці, розбита на три важливі церкви — грецьку, російську та українську. Найчисленніша російська церква очолювана митрополитом Теофілом, правда не признає теперішнього московського патріарха Олексія як ставленника „безбожного Кремля“, одначе вона ніколи не піде в залежність від царгородського патріарха з національних російських інтересів. Вона почувається так морально звязаною з московською патріархією. Знов грецька церква в Америці нині розколена на дві частини, подібно як українська, з яких тільки одна частина остає в юрисдикції царгородського патріарха. На всякий випадок виникають докола справи здобування урану. Хоч уранової руди є багато, проте самий

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЧНІ ГРОМАДИ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ, ВІДІЛ В ФИЛАДЕЛФІ

В НЕДІЛЮ, 6. ЛЮТОГО (FEBRUARY 6, 1949)

в Українськїм Домі, 847 Н. Френклін Ул.

СВЯТО ЗЛУКИ УКРАЇНИ

В 30-ті РОКОВИНИ СЛАВНОПАМ'ЯТНОГО ДНЯ 22. СІЧНЯ 1919 Р.

Програму цього Свята дадуть хорів артистичні сили Організації Нової Української Іміграції з Нью Йорку. НЕВИДАНІ ДОСІ ІНСЦЕНІЗАЦІ!

НЕЧУВАНІ ПІСНІ І ДЕКЛЯМАЦІ!

ЧУДОВІ ДЕКОРАЦІ!

ВСЕ НОВЕ, СВІЖЕ ЖИВЕ!

Початок точно в год. 7. вечір.

Жертви на працю Укр. Конгресового Комітету. Ніхто не може оминати цього Свята без шкоди для себє!

УВАГА! НЬЮЙОРЧАНИ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКЕ ЗАПОМОГ. ТОВАРИСТВО „ДНІСТЕР“

Відділ 361 Українського Народного Союзу

— влаштує —

Великий Баль

В НЕДІЛЮ, 6. ЛЮТОГО 1949 (SUNDAY, FEBRUARY 6, 1949)

В ШКІЛЬНІЙ АВДИТОРІЇ СВ. ЮРА

217-219 East 6th Street, New York City

Музика Посифа Снігура

Початок 6. година вечір.

Вступ з под. 75 ц.

Уряд Товариства запрошує усіх прийти на цей Баль. Матимемо свіжі перекуси та здорові напінки.

Комітет.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МИШ.

Українське жіноцтво Дітройту при творчій праці. — В одному дні зібрано 1,275 доларів на рятують українських вдов і сиріт в Європі.

Згідно з повідомленням у „Свободе“, заходом Ділового Комітету усіх жіночих товариств Дітройту й Гемтрему відбулись 2 січня 1949 р. два жіночі віча: перше в год. 2-й після полудня в залі Українського Народного Дому при вул. Мартина, друге в год. 5.30 ввечері в залі Української Хати при вул. Грейлінг.

Метою обох віч було залучити до справи допомоги українським вдовам і сиротам, що як жертви другої світової війни, знаходяться в нелюдських умовах скитального життя в Західній Європі.

Оба віча відбулись при повній виповненні залів. Це доказ, що українцями Америки, справа рятують своїх братів в час народнього лихоліття, не чужа.

Голова Ділового Комітету, енергійна пані Козаченко, що проводила віча, повідомляючи про мету віча ствердила, що найпекучішою справою, а саме рятують вдов і сиріт, досі на американському ґрунті ніхто поважно не займався. Це вперше, зорганізоване українське жіноцтво ділом пробує прийти на зустріч жертвам жорстокої війни.

Про мету віча по англійськи говорила членка правління Світового Федеративного Українського Жіноцтва, пані Волкер. Представивши зібраним європейську делегатуку п. Павличковську, пані Волкер заохочувала щиро відгукнутись в цій ударній рятуючій акції наших вдов і сиріт — дітей, що їх батьки впади жертвою війни.

Головним промовцем на обох вічах була делегатка українського європейського жіноцтва на Світовий Жіночий Конгрес у Філадельфії, пані І. Павличковська.

Предсідниця змалювала приємний положення, в якому опинився український народ після окупації наших земель більшовиками. Оповідаючи про життя в таборах, ствердила, що мимо жалких умов, у розбудові культурних вартостей, українці вибилися на перше місце. Звідомлення чужинців про українців — повні признання і подиву для дворянства зусилля українських „діт" (ДП). У кожному таборі існують добре зорганізовані народні й фахові школи, церкви, газети. Українці одинокі з поміж „діт" здобулись на свій університет і інші високі школи.

Досі виїхала частина скитальців до різних країн світу (Англія, Бельгія, Аргентина, Канада, ЗДА).

Та їхали й ідуть сильні й здорові сім'ї. Вдови й сироти сидять на місці й вони не мають ніяких виглядів на виїзд за океан. Коли їм не приїде негайно допомога від українців в Америці, — їх чекає повна загибля.

З черги голова ЗУАДК, адв. І. Панчук порушив справу допомоги тим, що приїжджають до Америки.

Зворушливі слова пані К. Хом'як, що візвала привних склади жертви на фонд українських вдов і сиріт, витиснули сльози з очей багатьох людей. На її зазив поспішали шедри лари.

В першу чергу слід відмітити високопатрістичний вчинок Дівочої Канелі під проводом пані С. Андрусьевич. Та українська молодь, роджена вже в Америці, жертвувала дохід зі свого концерту в сумі 275 доларів.

Жертвувала: по \$25: Золотий Хрест, відділ 14, Союз Українок, відділ 26, Золотий

Хрест, відділ 35, Сестрицтво Непорочного Зачаття, Союз Українок, відділ 5, Союз Українок, відділ 23, Союз Українок, відділ 16; по \$20: О. В. Возняк, Т. Процьків, П. Кузик; Тов. „Просвіта" \$15; Тезкі \$12; по \$10: Сестрицтво Івана Хрестителя, О. Брунес, Н. Крук, Союз Українок, ім. Лесі Українки, відділ 16, К. Генік, І. Гришко, Т. Королишин, В. Лазечко, д-р Грибик, Жіночий Демократичний Клуб, тов. „Провидіння", від. 162; Пелех \$6; по \$5: А. Дячук, Колодій, І. Столяр, Цимбалістий, Дітройт

Дистрикт Канвас, Заплатинський, І. Німчук, Г. Новак, І. Тимчук, І. Панчук, П. Шустер, Волкер, М. Сливинська, Апостольство Молитви, А. Ганиш, К. Хом'як, Центральний Комітет молоді, В. Семенен, П. Ткачук, Д. Шалапай, Т. Стельмах, Ф. Сиділо, О. Захарків, І. Рунька, М. Бугіль, М. Чемний, В. Українець, А. Сізак, А. Рудий, А. Котович, А. Кородишин, А. А. Назаркевич, Каралаш, Ф. Гузіль, Федик, Керницька, Толедо, А. Палівода, Я. Мерешак, Цимбалюк, А. Микитюк, А. Гусак, В. Довгань, Винничук, Чиріба, Стисловська, Кульчицька, А. Боднар, Семенен, Стрижовський, Гаврилюк, П. Сотник, Василік, К. Сосновська, Д. Г. Д. Мудрий, М. Миськів, В. Седлер, Молодечий

Відділ Союзу Українок, Паньків, Молодечий відділ СВА, ч. 61; А. Яшук \$4; по \$2: Дюрчин, В. Пастернак, Данко, М. Перецький, К. Колодій, М. Шаталий, І. Заблоцький, Г. Шеремета, Габоца, А. Вілик, Яворський, Шустакевич, П. Стеткевич, А. Мех, Т. Ворончак, І. Митлук, Е. Кашій, А. Тимочко, І. Лешак, О. Бродяк, Г. Михайлишин, Т. Медвідь, Д. Собашко, А. Маланяк, Курілів, А. Лешак, Ясінська, А. Попович, А. Пиндик, Сірко, М. Судомир, Т. Чорний, Андрусьевич, по \$1: Томаси, Борещка, А. Пастернак, І. Козак, Павлюк, Янко, Питель, Добридень, Братусь, Кічук, Маланяк, М. Гутник, І. Каменецький, М. Кульчицький, А. Польова, В. Шеремета, М. Сидорак, Н. Небоженко, М. Василенко, Козіков, Починюк, Г. Маланяк, М. Маланяк, Сенишин, Корещий, Бені, С. Чубко, Джумага, В. Войтишин, Демчук, К. Мельник, Дяків, Горич, П. Семенен. — До того треба додати суму \$207.50, що їх вкинули присутні жертвадці до збіркового коша, на подаючи своїх прізвищ. — Разом зібрано \$1,275.

А. Ганиш, А. Волкер, М. Сливинська.

СЕНТ ЛУІЗ, МО.

На вояків УПА.

Жіноче Товариство Любов, відділ 373 У. Н. С., відбуло річні збори, а при закінченні зборів секретарка тогож відділу, А. Громоцька, піддала думку, щоб зібрати коляду від членів, на що членів згодились, призначуючи її для воя-

ків УПА. Зі збірки прийшло \$44, а Товариство Любов додало свою річну вкладку в сумі \$10 і разом вилановано до З. У. А. Д. Комітету \$54.

Жертвували: по \$5: Тов. Любов, Анна Громоцька, Параня Шупляк, Анна і Дорис Кондрат, Софія Гарнич; по \$2: М. Гресків, А. Ялетко, В. Хлопак, Софія Парашак; по \$1: М. Голдак, С. Добромільська, К. Томчак, Г. Федина, М. Юковські, А. Чайковська, А. Кульчицька, К. Громицька, А. Парк, І. Кучинська, М. Круховська.

ЧЕСТЕРФІЛД, КОНН.

Коляда на скитальців.

Українці, члени укр. греко-католики в Честерфілді, перекладаючи цюгоричну коляду під кличем: поміч нашим скитальцям!

Коляду зложили: Анна Руперт і д-р Шеффілд \$50; Анна Солецкі \$5; по \$2: Марія, Анна і Іван Стиги, Амброз, Юсиф і Іван Титли, Т. Паранько, П. Товпаш, Я. Оленів, О. Мостовий, В. Гоопс, М. Юркевич і зібрані на вечері в п. Юркевича: по \$1: Гудима, О. Денил, П. Прокоп і М. Мушинський. Разом \$85. — Колядували М. і Марія Стига, Галина Титла, К. Паранько.

ШУКАЮТЬ СВОІХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохайтеся на початку листа додати подати під яким чином в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За списками чи адресами від скитальців прохайте звертатись безпосередньо до ЗУАДК, Комітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полегдження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

17,047 Простанюк Тараса с. Степана з с. Пашківці, Кам'янець Подільський, Україна, від Простанюк Филипа.

17,048 Демко Онуфрія з с. Боскопов, Сянків, від Демко Миколи с. Теодора.

17,049 Било Михайла і Катерини з дому Брезінська, Шеремета Ани з с. Підкаміня Рогатин, від Стецюк Марії д. Теодора і Наталії.

17,051 Лисун Івана, Борачок Титяни, Кузьменко Андрія, Ловицький Олексі від Лисун Михайла с. Харитона з с. Лабунь, Полонський, Україна.

17,052 Вуйка і рідню з Ярославщини з с. Свібодна від Ярема Івана.

17,053 Кучкуда Василя стрийка від Кучкуда Романа.

17,056 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити п таборах, що за Хабаба Маланією з с. Костішків, Залішнін, Федів Фотиною і її дочками з с. За-

зулинці, Гілюк Семеном і Палагією з с. Синьків пошукує з Америки Хабаба Василя. Голоситись на ч. 17,056.

17,057 Жін Гаврила с. Федора з с. Сільця Божиковського, Підгайці, від Жін Марії.

17,058 Ковальський Доната с. Івана з Волині від Лебедева Марії.

17,059 Росіцький Юсифа з с. Гордиль, Тернопіль, Вежбовська Тереси з с. Гута Пеняцька, Тернопіль, від Росіцька, Марії д. Станіслава.

17,060 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Околіт Марією зам. Жила і Околіт Іваном з с. Горині, Зборів, пошукує їх з Америки Слабик Гелена (по другім му і) з дому Бернська. Голоситись на ч. 17,060.

17,061 Гулай Федора від Гулай Марти зам. Грицька з с. Голотори (Золочев).

17,062 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Василечко Степаном і Катериною з с. Княжепіль (Доброміль) пошукує з Америки сестра Кіт Пелагія з дому Василечко. Голоситись на ч. 17,062.

17,063 Назімик Михайла з с. Голінь. (Калуш) від Назімик Івана.

17,064 а) Франчишин Івана з с. Заланова (Рогатин) від Ференц Івана

17,064в б) Качарай Володимира з с. Сугрів (Бібрка) від Качарай Михайла

17,075 Кіндрат Василя с. Юрка з с. Гліно (Березів) від Кіндрат Степана.

17,066 Москвін Миколи від Затеппінський Володимира.

17,067 Андруняк Катерини з

зулинці, Гілюк Семеном і Палагією з с. Синьків пошукує з Америки Хабаба Василя. Голоситись на ч. 17,056.

17,057 Жін Гаврила с. Федора з с. Сільця Божиковського, Підгайці, від Жін Марії.

17,058 Ковальський Доната с. Івана з Волині від Лебедева Марії.

17,059 Росіцький Юсифа з с. Гордиль, Тернопіль, Вежбовська Тереси з с. Гута Пеняцька, Тернопіль, від Росіцька, Марії д. Станіслава.

17,060 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Околіт Марією зам. Жила і Околіт Іваном з с. Горині, Зборів, пошукує їх з Америки Слабик Гелена (по другім му і) з дому Бернська. Голоситись на ч. 17,060.

17,061 Гулай Федора від Гулай Марти зам. Грицька з с. Голотори (Золочев).

17,062 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Василечко Степаном і Катериною з с. Княжепіль (Доброміль) пошукує з Америки сестра Кіт Пелагія з дому Василечко. Голоситись на ч. 17,062.

17,063 Назімик Михайла з с. Голінь. (Калуш) від Назімик Івана.

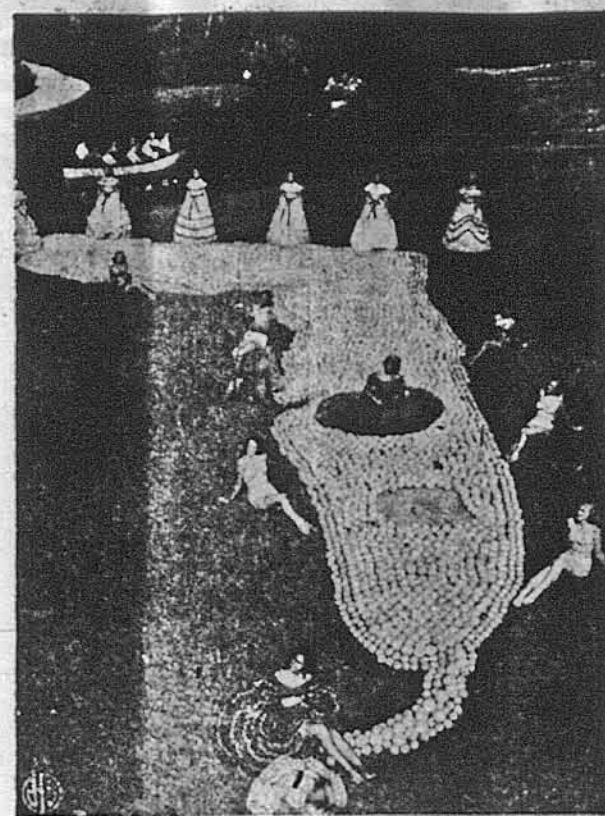
17,064 а) Франчишин Івана з с. Заланова (Рогатин) від Ференц Івана

17,064в б) Качарай Володимира з с. Сугрів (Бібрка) від Качарай Михайла

17,075 Кіндрат Василя с. Юрка з с. Гліно (Березів) від Кіндрат Степана.

17,066 Москвін Миколи від Затеппінський Володимира.

17,067 Андруняк Катерини з

МАПА ФЛОРИДИ З ЦИТРИНОВИХ ОВОЧІВ.—Від 20 до 29 січня святкує Флорида т. зв. „Цитринний Тиждень", призначений для більшого спопуляризування різних цитринних овочів, яких так багато в цьому штеті. Тут бачимо на картині мапу Флорида, зложеної з таких овочів, як славний „грейпфрут", помаранчі, цитрини і т. п. Дівчата зайняли місця на мапі, де в дійсності більш міста штету. Картина знята в Киприсовім Городі, Флорида.

зулинці, Гілюк Семеном і Палагією з с. Синьків пошукує з Америки Хабаба Василя. Голоситись на ч. 17,056.

17,057 Жін Гаврила с. Федора з с. Сільця Божиковського, Підгайці, від Жін Марії.

17,058 Ковальський Доната с. Івана з Волині від Лебедева Марії.

17,059 Росіцький Юсифа з с. Гордиль, Тернопіль, Вежбовська Тереси з с. Гута Пеняцька, Тернопіль, від Росіцька, Марії д. Станіслава.

17,060 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Околіт Марією зам. Жила і Околіт Іваном з с. Горині, Зборів, пошукує їх з Америки Слабик Гелена (по другім му і) з дому Бернська. Голоситись на ч. 17,060.

17,061 Гулай Федора від Гулай Марти зам. Грицька з с. Голотори (Золочев).

17,062 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Василечко Степаном і Катериною з с. Княжепіль (Доброміль) пошукує з Америки сестра Кіт Пелагія з дому Василечко. Голоситись на ч. 17,062.

17,063 Назімик Михайла з с. Голінь. (Калуш) від Назімик Івана.

17,064 а) Франчишин Івана з с. Заланова (Рогатин) від Ференц Івана

17,064в б) Качарай Володимира з с. Сугрів (Бібрка) від Качарай Михайла

17,075 Кіндрат Василя с. Юрка з с. Гліно (Березів) від Кіндрат Степана.

17,066 Москвін Миколи від Затеппінський Володимира.

17,067 Андруняк Катерини з

зулинці, Гілюк Семеном і Палагією з с. Синьків пошукує з Америки Хабаба Василя. Голоситись на ч. 17,056.

17,057 Жін Гаврила с. Федора з с. Сільця Божиковського, Підгайці, від Жін Марії.

17,058 Ковальський Доната с. Івана з Волині від Лебедева Марії.

17,059 Росіцький Юсифа з с. Гордиль, Тернопіль, Вежбовська Тереси з с. Гута Пеняцька, Тернопіль, від Росіцька, Марії д. Станіслава.

17,060 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Околіт Марією зам. Жила і Околіт Іваном з с. Горині, Зборів, пошукує їх з Америки Слабик Гелена (по другім му і) з дому Бернська. Голоситись на ч. 17,060.

17,061 Гулай Федора від Гулай Марти зам. Грицька з с. Голотори (Золочев).

17,062 До таборових управ на скитальщині від відділу розшуку при ЗУАДК. Простітьсь звідомити по таборах, що за Василечко Степаном і Катериною з с. Княжепіль (Доброміль) пошукує з Америки сестра Кіт Пелагія з дому Василечко. Голоситись на ч. 17,062.

17,063 Назімик Михайла з с. Голінь. (Калуш) від Назімик Івана.

17,064 а) Франчишин Івана з с. Заланова (Рогатин) від Ференц Івана

17,064в б) Качарай Володимира з с. Сугрів (Бібрка) від Качарай Михайла

17,075 Кіндрат Василя с. Юрка з с. Гліно (Березів) від Кіндрат Степана.

17,066 Москвін Миколи від Затеппінський Володимира.

17,067 Андруняк Катерини з

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. С.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. — Сестра Рокля, Пресс, Богородиці, від. 216, повідомляє всіх членів, що на річних зборах 7. грудня потверджено старий уряд на 1949 рік: П. Шалапа, прес.; К. Турин, заст.; А. Сосновська, кас.; А. Синьків-Загитинський, фін. секр.; А. Олещук, рек. секр.; Т. Парейчук до проради. Наступні збори відбудуться 13. лютого, точно в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти, бо є важні справи до полегдження. — П. Шалапа, пр.; А. Синьків-Загитинський, секр.; А. Сосновська, кас.

ПОНГСТАВН, О. — На річних зборах відділу 140. 16. січня, вибрано такий уряд на 1949 рік: С. Роган, прес.; І. Горак, заст.; І. Кравець, секр. і касір; І. Терлецький, заст.; контрола: В. Терлецький і Т. Зановський. Збори відбуваються в другу неділю в місяці в агли церковній, 526 Вест Рейн Еве.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 25. січня 1949 р. померла в 52. році життя

МАРІЯ БАКАЛЯР,

членів Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 78 У. Н. Союзу в Ньюарку. Покійна походила зі села Розділь, Горинського повіту. Поширилася в шлюбі з чоловіком, котрі також є членами Союзу. Похорон відбувся в четвер 27. січня, з укр. катол. церкви при Мортон уї. на швінтар в Гановер. — В. Ів. П.

В. Салубун, секр.

Дня 22. січня 1949 року помер у 61. році життя

МИХАЙЛО РОМАНКО,

член Тов. Запорозька Січ, від. 155 У. Н. Союзу в Перт Амбой, Н. Дж. Покійний родився в селі Додич, пов. Сянків, Галичина. До Тов. У. Н. Союзу вступив 1911 року. Поширилася в шлюбі з 3 дітьми.

Похорон відбувся у вісторок, 25. січня, з погребового заведення при участі родичів, членів Тов. Січ і знайомих до укр. катол. церкви, а відтак на укр. катол. швінтар в Перт Амбой. — В. Ів. П.

М. Чумер, секр.

Дня 9. січня 1949 року помер

ВАСИЛЬ ЛІПКА,

член від. 241 У. Н. Союзу в Тунсакет, Р. Ай. Покійний родився в селі Роже-ська, пов. Скалат, Зах. Україна. До Союзу вступив 1925 року. Поширилася в шлюбі з женою Катериною, 2 діти і 3 сини.

Похорон відбувся 12. січня з дому жалоби при участі членів до укр. правосл. церкви св. Михайла і на швінтар укр. правосл. парафії. — В. Ів. П.

С. Бардачевський, секр.

ПОШО ТЕРПІТИ ШЛУНКОВІ БОЛІ?

Лік під назвою „Роял Стомек Ейд Медісін" („Королівська медицина для допомоги шлункові") є чудовим засобом для об'єкшення всілякого роду шлункових болів. Знаменита поміч при найгірших випадках шлункових болів („олсер"), нервових шлунків, при втраті апетиту, нєстривності, жодукових квасів, згаги, газових забурень, безсонних ночей по причині шлункових болів, недомогамі нирок і печінок, й запору. Це ретельно лік найвищої якості, який продається з гарантією звороту грошей, якщо людина недоволена. Дайте собі самому й вашому шлунку нову полегку в житті. „Роял Стомек Ейд" продається просто від виробника по ціні \$5.00 за пляшку, за лінійкою грошового переказу, чека або готівки. Це найкращий лік, уживаний в цілій нашій країні. Ви подякуєте нам тисячу разів, як не вже робили інші, коли скористаєте з цього оголошення.

ROYAL PRODUCTS CO., INC.

43 GRAND STREET Dept. 16 HARTFORD 6, CONN.

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ

повідомляє, що його

кушнірська робітня

є тепер під числом

434 East 6th St.

BETWEEN AVE. A & 1st

NEW YORK CITY

Telephone: Spring 7-3566

Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІБКУ та дає 20% опушту на всі роботи, а також ДАРОМ сториж на літо.

Самий сториж на літо 2% від сотні.

Робітня отворена від 9. рано до 9. ввечір, кожного дня.

В неділю на замовлення.

THEN, SIDE BY SIDE,

THE HUGE BEASTS

STOOD PROTECTIVELY

OVER HER.